

“EEN ECHTE INVULLING VAN SOCIAAL WONEN”

1994

In een rustig en groen gedeelte van Overvecht staan tien flatgebouwen waarvoor je je speciaal kunt inschrijven. Experimentele flats van Woningbouwvereniging Prinses Juliana en de Stichting Bo-Ex '91. Ze staan aan de Cayenedreef, Sao Paulodreef, Pernambucodreef, Marowijnedreef en Trinidadreef.

Alhoewel het experimentele er na 23 jaar wel af is, blijven deze woningen bijzonder.

Elke woonlaag in elke flat heeft namelijk een gemeenschappelijke ruimte. Daar ontmoeten burens elkaar en zo ontstaat er een contact dat in een 'normale' flat ondenkbaar is. Maar het stelt ook speciale eisen aan de mensen die er wonen.

Geen commune

"In de begintijd stonden deze flats bekend als 'communeflats'. Zo werden ze toen ook omgeroepen in de stadsbus, als ik de verhalen uit die tijd mag geloven" vertelt mevrouw Van Lenthe geamuseerd. "Maar dat zijn ze dus niet. Geen communeflats, er wonen hier geen zweverige mensen of superidealisten." Ze spreekt uit ervaring, mevrouw Van Lenthe woont zo'n zestien jaar aan de Sao Paulodreef en is lid van de bewonerscommissie. Haar visie op het wonen in deze 'experimentele' flats: "Dit is een echte invulling van sociaal wonen. Wij gaan sociaal met elkaar om. En die term 'experimenteel', tsja, we hebben al vaker nage-

dacht over een ander woord. 'Gezellig' komt nog het best in de buurt."

Binnenplein ontmoetingspunt

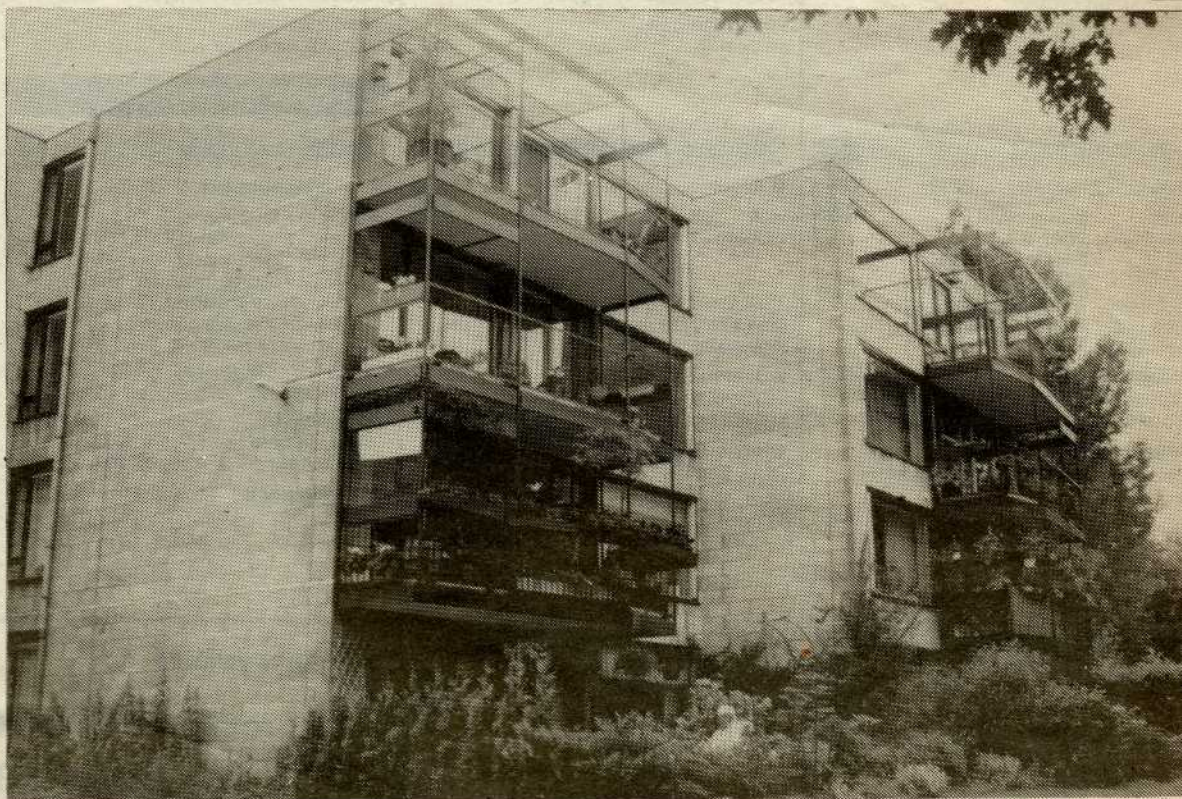
Maar die gezelligheid komt niet vanzelf. De bewoners moeten er zelf iets van maken. Samen met hun burens. In de praktijk werkt de ruime hal als ontmoetingspunt - en soms zelfs als feestruimte. "Die hal is es-

sentieel. Het is neutraal terrein waar je elkaar tegenkomt - zonder daarvoor naar buiten te hoeven. Het is een soort 'binnenplein'. En daar gebeurt van alles. We vieren daar bijvoorbeeld gezamenlijk verjaardagen, Sinterklaas en Kerst. Zelfs bruiloften zijn er gevierd."

Dat zijn nou niet bepaald de dingen waar je aan denkt, als het gaat over

't wonen op een flat. Gestapeld wonen betekent meestal dat je je burens niet kent en zij jou niet - met al pijnlijke voorbeelden daarvan. "Hi kan het niet gebeuren dat een oud iemand dagenlang hulpeloos in z woning ligt. Juist de ouderen worden door de burens goed in de gaten gehouden." Dit geldt overigens ook voor kinderen: "Kinderen zijn het leukst. In het begin woonden hier nog me gezinnen met kinderen. Een oud buurjongen van mij is hier opgegroeid. Nadat hij een poos weg was geweest, stond ie opeens weer op de stoep. Hij kon op andere plaatsen niet wenne. Nu woont hij in een van de andere flats."

vervolg op pag 8

Sociale controle én privacy

"In de opvoeding van kinderen ben je er voor elkaar. Net als in veel andere gevallen. Als je ergens mee zit, krijg je hulp. Ik heb daar zelf indrukwekkende staaltjes van mee gemaakt. Je kunt hier op elkaar rekenen. En dat is ook gemakkelijker. Er is altijd wel iemand." Dat is dan de leuke kant van het samen delen en dingen samen doen. Dat wil iedereen wel. Toch staat niet iedereen te springen, uit angst voor sociale controle en te weinig privacy.

"Sociale controle. Dat stelt iedereen hier erg op prijs, zeker sinds we een enorme inbraakgolf hebben gehad", weet Van Lenthe. "Het is prettig om te weten dat er iemand een oogje in het zeil houdt, als je zelf niet thuis bent. Verder is het natuurlijk wat je er zelf van maakt. Je moet onderling heldere afspraken maken. Een ongeschreven wet is bijvoorbeeld: als de voordeur dicht is, wil je niet gestoord worden. Niemand van je burens zal dan aanbellen, of het moet om een noodgeval gaan. Het respect voor privacy is er absoluut. De kernwoorden zijn: duidelijke afspraken maken en elkaar de ruimte geven."

Vanzelfsprekend?

Er staat dus veel in het teken van samen doen - zonder verplichte nummers. "Denk bijvoorbeeld niet als je hier komt wonen met kinderen: 'er is altijd wel oppas'. Die is er wel, maar 't is niet vanzelfsprekend. Ander voorbeeld: er zijn bewoners die regelmatig samen met hun burens eten. Dat is geen verplichting. Het moet kunnen, maar 't moet niet moeten." Een ander vooroordeel bij de experimentele flats is dat er vooral veel intellectuelen zouden wonen. Ook dat klopt niet, weet Van Lenthe. Iedereen is er welkom. Iedereen die zich inschrijft voor de experimentele flats kiest voor het wonen op die manier.

Hoe komt u in aanmerking

Als u bij Woonruimte zaken staat ingeschreven, uw belastbaar jaarinkomen minimaal f 38.000,- bedraagt en u in een van de experimentele flats wilt gaan wonen (er zijn 3- en 4 kamerwoningen), kunt u zich melden bij de Stichting Bo-Ex '91. U krijgt dan een inschrijfformulier toegestuurd met informatie over deze flats en een acceptgiro (voor de administratiekosten: deze bedragen f 25,- per jaar).

Als het inschrijfformulier bij Bo-Ex '91 binnen is en de kosten zijn betaald, wordt u, speciaal voor deze flats, ingeschreven.

Komt een woning leeg, dan bepalen de overblijvende bewoners aan die hal, aan de hand van een door hen opgestelde profielschets, wie er kan komen wonen. Omdat deze hal gemeenschappelijk wordt beheerd, is het immers belangrijk dat de bewoners het goed met elkaar kunnen vinden. Ze kiezen kandidaten uit de kaartenbak die voldoen aan de profielschets. Daarna volgt een persoonlijke ontmoeting.

Wonen in de experimentele flats is wonen in een omgeving waar betrokkenheid belangrijk is.

Wellicht heeft u belangstelling gekregen voor deze ongewone woonvorm!